

ρος - η Δύρα της Κερκύρας με την Αδραν...
Από ένα γλυκό φίλακι στέλλει η Διάπλασις...

σοι θα λείπει (υπερευχαριστώ δια το εσπόμεμα...
έγκρινο σήμερον ψευδώνυμον της νέας μας φιλίας...
Επί της πρώτης σου επιστολής, έγκρινουσα το...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δι' λύσεις στέλλονται μέχρι της 21 Δεκεμβρίου

Ο χάρτης των λύσεων, επί του οποίου δύνανται γράφωσαι...

- 344. Αεζιγριφος.
345. Στοιχειώδης γριφος.
346. Αναγραμματισμός.
347. Αίνιγμα.
348. Πυράμις.
349. Απροσδόκητον.
350. Πρόβλημα.
351. Μεσοστοιχίς.
352. Φωνηεντολίον.
353. Γρίφος.
ΑΥΣΕΙΣ
287. Έλαφος (έλα, φός). - 288. Βούς, ούς, - 289. Νίκος-κόνις.
290. Ε Μ Ε Ρ Ε Κ Ο Ρ Η Τ Τ Α Ψ Η Θ Ο Σ - 291. Ού παντός κλείνεις Κόρινθον. - 292-293. 1. Έγών, ύδων, Λυών, λυών, λυών, ύδων, 2. Όνος, όνος, όλος, έλος, μέλος, μύλος, μύθος

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα...

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΟΥ

Περίοδος Β' - Τόμ. 7ος. Έν' Αθήναις, τήν 15 Ιουλίου 1900 Έτος 22ος - Αριθ. 29

Η ΧΡΥΣΟΦΟΡΟΣ ΦΛΕΨ

(Μυθιστορία υπό ANDRÉ LAURIE.) (Συνέχεια: έδε σελ. 233.)

Ο Έρρικός συνέσφιγξε τα χείλη του εν σιωπή. Εύθως εξ αρχής ενόησε τον φοβερόν κίνδυνον.
- Η μητέρα σου το γνωρίζεις; ηρώτησεν ο κ. Μασσαί.
- Όχι: δεν της είπα τίποτε... ετύχως δεν το φαντάζεται...
- Καλή μου κόρη!... είπεν ο κ. Μασσαί σφίγγων τήν θυγατέρα του επί του στήθους του.
- Θα τον εύρωμεν, πατέρα, θα τον εύρωμεν! Γεράρδε, που είσαι, καλέ μου αδελφούλη!
- Επί τινος στιγμάς όλοι άνέμιζαν σιωπηλώς τα δάκρυά των.
- Κοραλία, είπε τέλος ο ιατρός με σταθεράν φωνήν, μολοντέ οι όφθαλμοί του ήσαν ύγροι, είς πολλάς περιστάσεις έως τώρα έδειξες έκτακτον γενναίότητα: τήν γενναίότητά σου αυτήν είνε ανάγκη να επανεύρης, κόρη μου, δια να έμφυχώσης τήν μητέρα σου. Συλλογίσου τί θα γίνη αν υποκτεύση τίποτε. Είμπορεί να παραφρονήση...
- Ναι, ναι! άνέκραξεν ή Κοραλία, σπογγίζουσα γρήγορα τα δάκρυά της. Δέν πρέπει να το μάθω... αλλά πώς να φθάσωμεν έως εκεί που είνε; Και όμως είνε κάπου εδώ, το αισθάνομαι: είμαι βεβαία... άχ αν είμπορούσε να μάς ακούση!..

Και σηκωθείσα, ήρχισε να φωνάζη με όλας τας δυνάμεις της:
- Γεράρδε! Γεράρδε!... αποκρίσου με... που είσαι;
- Αλλοίμονον! τίποτε δεν απεκρίνετο εις τήν φωνήν της.
- Όλίγα βήματα υποκάτω αυτών, ο αδελφός της ήτο εξηπλωμένος, ή δε φωνή της πολυαγαπημένης αδελφής του δέν είμπορεί να διαπεράση τους χονδρούς τοίχους, κάτω από τους όποιους έκειτο ανάσθητος.
- Αλλ' επί τέλους πρέπει να ύπαρξη ένας δρόμος! άνέκραξεν ο κ. Μασσαί με απελπισίαν... Αξ τόν ζητήσωμεν! προσέθεσε μετ' όλίγων, άς τόν εύρωμεν!
- Αφ'ού το κακόμοιρό μου το παιδί έμδήκεν εις αυτόν, όπως λέγετε, θα είπη ότι ύπαρχει. Είμπορος! μη χάνωμεν καιρόν: άς εξερευνησωμεν αυτόν τόν κατηραμένον λαβύρινθον, έως ότου μάς δώση όπίσω ό,τι μάς έπήρε.
- Αφήτε εις έμε την φροντίδα αυτήν και εις τήν Κοραλίαν, ή οποία γνωρίζει κατά βάθος το διάγραμμα, είπεν ο Έρρικός. Εγώ, δυστυχώς, μόνον μίαν φοράν έπεσεσθην τόν πύργον με τόν Χαροδούτην κ' έχω συγκεχυμένην ιδέαν. Σεις εξετάσατε άπ' έξω, ζητήσατε καμμίαν έξοδον, κανέν σημεϊόν το όποιον να μάς δεικνύη τήν διεύθυνσιν, τήν όποιαν έλαβε το δυστυχισμένο παιδί.
- Τήν στιγμήν εκείνην έφθασεν ή κυρία Μασσαί, συνοδευμένη από τήν Μαργαρίταν και τήν Λίαν, αλτινες έκλαιον πικρά.
- Η δυστυχής μητηρ δέν είχε δάκρυα: οι ξηροί όφθαλμοί

Κοραλία, συ είσαι!... έφθύρισεν ο Γεράρδος.
- Κοραλία, συ είσαι!... έφθύρισεν ο Γεράρδος.

της έκαιον, ώχροτής δὲ θανάτου ἐσκέπαζε τὸ πρόσωπόν της.

— Δὲν ἦτο ἐκεῖ κάτω! ἐφέλλιε με δυσκολίαν... Εἰς τὸ ποτάμι... ἐσκόλλισαν ἐστὸ θυβό...

Λυγμὸς ἄφωνος, ἐκφράζων ἀπερίγραπτον λύπην, συνέσπασε τὸ πρόσωπόν της καὶ διεκόψε τὸν λόγον της.

— Ἐκεῖ εἶνε ὁ κ. Βέμπερ, εἶπεν ὁ ῥημνιστὴς ὁ ἰατρὸς Λωμόνδος. Ἄν ἠθέλατε, κυρία, εἰμποροῦσα νὰ σᾶς συνοδεύσω εἰς τὴν ἔπαυλιν διὰ νὰ εἰμῆθα ἀμέσως εἰς τὸ μέρος ὅπου θὰ εἶνε ἀνάγκη.

Ὁ κ. Μασσαὶ καὶ ὁ Ἐρρίκος ἐνόησαν τὸν σκοπὸν τοῦ καὶ τὸν εὐχαρίστησαν σιωπηλῶς διὰ τοῦ βλέμματός.

— Ναί, καλὴ μου μητέρα, αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ! ἡμεῖς μένομεν ἐδῶ διὰ νὰ ἐξετάσωμεν τὰ περίε' ἄς, ἄς πηγαίνει ὁ Πολιτὴς ἐκεῖ πέρα.

Ὁ ἐλέφας ἐπερίμενεν ἔτοιμος· θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἐνόει τί συνέβαινε· διότι εἰσέπνεε τὸν ἄερα με ἀνησυχίαν καὶ ἐξέβαλε κραυγὴν γεμάτην ὄργην καὶ λύπην. Κατ' ἄρχας δὲν ἤθελε ν' ἀναχωρήσῃ, δὲν ἔβλεπε τὸν παρεκάλει με λόγους γλυκοὺς ἢ Κοραλία, τότε συγκατετίθη διὰ ἐκκινήσῃ ἐπὶ αὐτοῦ τὴν κυρίαν Μασσαί, τὴν Λίνα καὶ τὴν Μαργαρίταν.

Ὁ Ἐρρίκος καὶ ἡ Κοραλία, ἀπ' οὗ ἔλαβον λύχνους, ἐμβήκων περίλυποι εἰς τὸν λαβύρινθον. Ἡ Κοραλία δὲν ἤλειξε νὰ ἐπαυερῇ τὸν ἀδελφὸν της· εἴτε εὐρεν ὅτι ὁ Γεράρδος ἐγνώριζεν ὅλους τοὺς διαδρόμους. Πράγματι δὲ αἱ λεπτομερεῖς ἐρευνᾶν τῶν ἐμειναν ἀνωφελεῖς· εἰς μάτην ἐξηρεύνθησαν ὅλας τὰς γωνίας. Εἰς κανὲν μέρος δὲν εὗρον ἴχνος τοῦ Γεράρδου.

Ἦτο μεσονύκτιον, ὅτε ὁ Ἐρρίκος καὶ ἡ Κοραλία ἔπαυσαν τὰς ἐρεῦνας τῶν. Ἀπὸ δεκαεπτάρων ἤδη ὥρων εἶχεν ἐξαφανισθῆ ὁ Γεράρδος, διότι ἡ Κοραλία ἐνεθυμείτο ὅτι παρετήρησε τὸ ὠρολόγιον τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξῆλθεν ὁ ἀδελφός της, καὶ ὅτι ὁ ὠροδείκτης ἐδείκνυε τὴν δεκάτην ὥραν.

Συναντήσαντες ἐξω τὸν κ. Μασσαί, ἤρχισαν νὰ ἐρευνῶν με αὐτὸν τοὺς ἀκανθώδεις θάμνους καὶ τοὺς βράχους. Ἀπ' οὗ κατάρκησεν εἰς τὸν πύργον, ὁ Λεγκὴν ἐκαθάρισε τὸν ἑσωτερικὸν περίβολον αὐτοῦ ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν του βλάστησιν, καὶ ὁ περίπατος τριγύρω τοῦ παναρχαίου φρουρίου ἦτο εὐκολώτερος.

Πῶς φορὰς διήλθον πλησίον τοῦ παραπετάσματος τῶν ἀνθέων, τὸ ὅποιον ἐσκέπαζε τὴν εἰσοδὸν τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν ἀπὸ τὸν Γεράρδον! Ἐξήντηλημένη ἀπὸ τὴν λύπην καὶ τὴν κόπωσην ἡ Κοραλία κατέπεσεν ἐπὶ ἐνὸς ἀνεστραμμένου κορμποῦ δένδρου, ἀκριβῶς πλησίον τοῦ υπογείου ἀνοίγματος, ἀλλὰ πῶς νὰ μαντεύσῃ ὅτι ἐκεῖ ἦτο τὸ στόμιον τοῦ βα-

ράθρου, τὸ ὅποιον κατέπιε τὸν ἀγαπητὸν της ἀδελφόν!..

Ὁ Ἐρρίκος καὶ ἡ Κοραλία παρετήρουν ὁ εἰς τὸν ἄλλον εἰς τὴν κοκκινωπὴν λάμπην τῶν πυρῶν ἀνεγίνωσκον δὲ τὴν ἀπελπισίαν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς ἀλλήλων.

— Ποῖος εἰξεύρει, εἶπεν ὁ Ἐρρίκος, ἴσως ἔπεσαν εἰς τὸ ποτάμι. Καὶ νὰ σοῦ εἰπῶ καλλίτερα...

— Παρὰ ὁ βραδύς καὶ φρικώδης θάνατος ἀπὸ τὴν πείναν καὶ τὴν δίψαν... Καὶ ὅμως ὄχι! εἰμὶ βεβαία ὅτι εἶνε ἐδῶ μέσα. Ἦθελε καὶ καλὰ νὰ εὗρη μίαν νέαν δίοδον καὶ ἤθελε νὰ τὴν ἀνακαλύψῃ πρὶν ἔλθῃ ὁ Χαρδουῆνος.

— Εἰς τ' ἀνάθεμα καὶ ἡ ἀρχαιολογία καὶ τὰ ἐρεῖτιά της! εἶπεν ὁ Ἐρρίκος, κτυπῶν ὀρμητικὰ τὸν πόδα του... Ἄν ἐμείνατε εἰς τὸ Μασσαϊχώριον, τίποτε δὲν θὰ ἐγίνετο. Καὶ ἔπειτα τίς ἡ ἀνάγκη νὰ σᾶς κουβαλήσω ὅλους εἰς τὸ μεταλλεῖον!.. Ἐχω κατὶ τύψεις!..

— Τί εἶν' αὐτὰ ποῦ λέγεις, Ἐρρίκε; Ἡμεῖς εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις χαρὰν μας εἴχαμε νὰ εἰμῆθα μαζί σου· ἡμεῖς τὸ ἐζητούσαμεν δὲν θυμάται τὴν ἀρχὴν ποῦ εἴχαμεν νὰ ζήσωμεν ἢ ν' ἀποθάνωμεν ὅλοι μαζί!

— Καὶ εἰμῆθα ὅλοι μαζί, βλέπεις! ἀνέκραξε με πικρίαν ὁ Ἐρρίκος· ποῦ εἶνε λοιπὸν ὁ Γεράρδος μας, ὁ Βενιαμὴν της οἰκογενείας μας;.. Ὡραία τὸν ἐπροστάτευσα!.. θαυμάσιον μέλλον τοῦ ἡτοίμασα!

Ἡ Κοραλία ἐσηκώθη καὶ ἐνηγκαλίσθη με δάκρυα τὸν ἀδελφόν της.

— Ἐρρίκε, δὲν ἔχεις δίκαιον, τί πταίεις σύ; Σὺ ἐράνηεις εἰς κάθε περιστάσει πολὺ, πολὺ φιλόστοργος ἀδελφός. Εἰξέδρομεν ὅλοι ὅτι θὰ εἶδες καὶ τὴν ζωὴν σου δι' αὐτόν. Δίωξ' λοιπὸν αὐτὰς τὰς φοικτὰς σκέψεις, λάβε θάρρος, καλέ μου ἀδελφέ.

— Κοραλία, δὲν εἰμπορῶ νὰ συλλογισθῶ τὴν ἀπελπισίαν της μητέρας, χωρὶς νὰ μοῦ ἔλθῃ τρέλλα, εἶπεν ὁ Ἐρρίκος. Πῶς νὰ τῆς εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν;

— Ἄς τῆς ἀποκρύψωμεν τὴν ἀλήθειαν, εἶπεν ἡ Κοραλία καταβάλλουσα ὑπεράνθρωπον ἀγῶνα διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὰ τρέμοντα κάτωχρα χεῖλη της... Ἄς τῆς εἴπωμεν ὅτι παρεσῆρθε ἀπὸ τὸ ρεῦμα...

Ἡ νύξ ἐπροχώρει βραδέως. Αἱ ἐρευνᾶν δὲν εἶχον παύση οὐδὲ στιγμήν. Ἄλλοι οἱ ὀγκώδεις τοῖχοι ἐφύλαξαν τὸ μυστικόν των. Ἦλθεν ἡ αὐγὴ. Τὸ καθημερινὸν θάυμα τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου συνετελέσθη, χαίρειστον καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν θριαμβευτικὸν ἦμον τῶν ἐλευθέρων πτηνῶν. Ἡ φύσις ἐράνη αἰωνίως ὠραία, νέα καὶ ἡρεμος, εἰς τὸ ἀπελπισμένον βλέμμα ὀφθαλμῶν, τοὺς ὁποίους εἶχον κατακάυση τὰ δάκρυα.

Εἶχον παρέλθῃ τώρα εἰκοσιν ὥραι ἀπ' οὗ ἐξηφανισθῆ ὁ Γεράρδος.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ πατρὸς της, ἡ Κοραλία ἐπροσπάθησε νὰ λάβῃ κάποιαν τροφήν ἐζήτησεν ἀπ' αὐτὴν καὶ γάναπαυθῆ ὀλίγον ἀλλὰ τοῦτο ὑπερέβινε τὰς δυνάμεις αὐτῆς.

— Δὲν εἰμπορῶ, ἐψιθύρισε συνενώσα σα ἱκατευτικῶς τὰς χεῖράς της. Πατέρα, μὴ με διατάσσετε νὰ σᾶς ἀφήσω, ἄς θερμοπαρακαλῶ ἂν με ἀναγκάσετε νὰ ἐπιστρέψω μόνη εἰς τὸ δωμάτιόν μου μοῦ φαίνεται ὅτι εἶναι παραφρονήσω.

— Τότε μείνε, δυστυχισμένο μου παιδί, εἶπε θλιβερῶς ὁ δυστυχὴς πατήρ. Ἄλλ' ἐάν σὺ φοβῆσαι μήπως κλονισθῇ τὸ λογικόν σου, τί θὰ πάθῃ ἄρα γε ἡ ταλαίπωρος μητέρα σου, ἡ ὁποία προσμένει ἐκεῖ κάτω ματωχὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ υἱοῦ της;

Ἡ Κοραλία ἐκρυψε τὴν κεφαλὴν της εἰς τὰς χεῖράς της χωρὶς ν' ἀπαντήσῃ. Ἦτο δυνατόν; νὰ μὴ ἐπανίδῃ ποτὲ πλεόν τὸν Γεράρδον της, τὸν ἀδελφοῦλόν της, τὸν ἀχώριστον σύντροφον τῆς παιδικῆς της ἡλικίας, με τὸν ὅποιον συνεμερίσθη τόσας κακουχίας καὶ τόσους κινδύνους!

Καὶ αἱ ἀναμνήσεις διεδέχοντο ἡ μία τὴν ἄλλην ὀρμητικῶς εἰς τὸ πνεῦμά της· ἐπανέβλεπε τὸν νεαρόν της ἀδελφόν ἐφθρον, σχεδὸν ἄνδρα σήμερον. Ἦκουε τὴν δροσερὰν φωνὴν του, τὸν φαιδρόν του γέλωτα ἀνεμυμήσκον τὴν θελκτικὴν του εὐθυμίαν, ἣτις ὑπέκρυπτε τόσον εὐγενὴ καὶ μετὰ προσόντα...

— Ἐμελλε λοιπὸν νὰ μὴ τὸν ἴδῃ, νὰ μὴ τὸν ἀκούσῃ ποτέ; Οἱ ἐλαφροὶ τοῦ πόδες, τὰ ἀεικίνητα μέλη του κατεδικάσθησαν εἰς αἰώνιον ἀκίνησιν; Ἡ ζωηρότης ἐκείνη, καὶ ἡ τόλμη καὶ ἡ γενναϊότης ἐσοβήθησαν διὰ παντός;

Ἡ Κοραλία, βυθισμένη εἰς τὸν θλιβερὸν ῥεμβασμὸν της, ἐπανῆλθεν ἀσυνείδητος καὶ ἐκάθισεν εἰς τὸν πανάρχαιον κρημισμένον κορμόν, πρὸ τοῦ κρυμμένου φεγγίτου, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐμβήκεν ὁ Γεράρδος. Ὅλ' ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἄγνωστος δύναμις τὴν ἐπανάφερεν ἐκεῖ.

Ὁ κ. Μασσαί, ἀδυνατῶν νὰ εὗρῃ καὶ μίαν μόνην στιγμήν ἡσυχίας, ἐπεριπλανατὸ περίεξ τοῦ πύργου ὡς ψυχὴ βασανισμένη. Ὁ δυστυχὴς πατήρ ἀπὸ τοὺς φρικώδεις σπαραγμοὺς, τοὺς ὁποίους ὑπέστη, ἐφαίνετο ὅτι ἐγῆρησεν εἰκοσὶ ἔτη ἀπὸ χθὲς.

— Ἐρρίκε, εἶπε τέλος, βαρέως στηριχθεὶς ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ υἱοῦ του, δὲν ὑπάρχει κανεὶς τρόπος;.. ἡ δυναμίτις;..

— Ἀλλοίμονον! ἂν προσπαθήσωμεν ν' ἀνατινάξωμεν τὰ κτηραμένα αὐτὰ τεῖχη, εἰς τί ἄλλο θ' ἀπολήξωμεν, παρὸς εἰς τὸ νὰ θάψωμεν ἀσφαλῆστερον τὸν δυστυχὴς παιδί μας κάτω ἀπὸ τὰ συντρίμματα; Τὸ ἐσκέφθη ἤδη... ἀλλὰ πῶς νὰ ἐκχωματώσωμεν τὸν φοβερόν αὐτόν

σωρὸν τῶν κρημισμάτων; Ὅλ' ἐχρησασθῶν μήνες, ἔτη ἴσως...

Ὁ κ. Μασσαί ἐκλίνε με συντριβὴν τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τοῦ στήθους του.

— Ἡ μητέρα του! ἡ δυστυχὴς του μητέρα!.. ἐψιθύρισε.

Ἐν τούτοις ἐξημέρωσεν ἐντελῶς. Ἐξήτασαν ἐκ νέου ἀκουράστως ὅλα τὰ γνηστά κατατόπια τοῦ παλαιοῦ οἰκοδομηματός. Ἐφθασεν ἡ μεσημβρία χωρὶς ν' ἀνακαλύψουν τὸ ἐλάχιστον ἴχνος.

Ἐπέρασε καὶ ὅλη ἡ ἡμέρα. Αἱ σκιαὶ ἐξηπλώνοντο εἰς τὴν βασιν τῶν λόφων.

Ἦρχετο ἡ δευτέρα νύξ.

Ὀλονὲν βεβαιοτέρως ἐγίνετο ἡ πεποίθησις ὅτι ὁ Γεράρδος ἐχάθη.

Ἡ Κοραλία ἐπανεκάθισεν ἐπὶ τοῦ ξηροῦ κορμοῦ τοῦ δένδρου, καὶ ὁ Ἐρρίκος καθίσας πλησίον της, ὑπεστήριξε τὴν κεφαλὴν της διὰ τοῦ ὤμου του. Ἡ δυστυχὴς κόρη δὲν εἶχε πλέον δάκρυα. Λευκὴ ὡς κρῖνον, δὲν εἶχε πλέον δύναμιν εἰμὴ μόνον διὰ νὰ ὑποφέρῃ.

Ἐξάρνα, μακρὰν εἰς τὴν πεδιάδα, ἠκούσθη φαιδρὸν σύριγμα· κάποιος ἐσύριζεν ἐν γοργόν ἄσμα γνωστόν. Ἡ Κοραλία ἀνεσηκώθη ἐπὶ τῶν ποδῶν της, πιέζουσα σπασμωδικῶς ἐπὶ τοῦ στήθους της τοὺς βραχίονάς της. Μὴν ἦτο ὄνειρον;

Συιὰ εὐκίνητος ἐφάνη μετ' ὀλίγον εἰς τὴν ἀτραπὸν.

Ὁ Ἐρρίκος καὶ ἡ Κοραλία, γεμάτοι ἀπὸ χαρὰν καὶ ἐλπίδα, ὤρμησαν εἰς συνάντησιν της· ἀλλὰ θριαμβευτικὸν γάγισμα ἠκούσθη, καὶ ὁ Φάνωρ, με ζωηρὰ πηδήματα, ὤρμησε πρὸς τὴν Κοραλίαν καὶ προσέειπε τὸ ὑγρὸν ῥύγχος του εἰς τὴν χεῖρά της.

Δὲν ἦτο ὁ Γεράρδος, ἀλλ' ὁ Μαρτιάλης Χαρδουῆνος ἐπανερχόμενος ἐκ τῆς ἐκδρομῆς του.

Ἡ νεανίς ἐπανάπεσε ἡμίθανος· τὸ σκληρὰ ὑπῆρξεν ἡ διάψευσις τῆς ἐλπίδος της, ὥστε δὲν εἰμπόρσεν νὰ κρατήσῃ στεναγμὸν πῆνον.

Ὁ Ἐρρίκος ἀπάθησε τὸ ζῶν τὸ ὅποιον ἐπήδα τριγύρω του με ἠχηρὰ γαυγίσματα.

— Κάτω, Φάνωρ... τί συμβαίνει; εἶπε τότε ἡ σοβαρὰ φωνὴ τοῦ Χαρδουῆνου.

Φθάσας πλησίον αὐτῶν, ἐξέβαλε κραυγὴν ὅτε εἶδε τὸν ἀδελφόν καὶ τὴν ἀδελφήν.

— Τί τρέχει; συνέθη κανὲν δυστύχημα; ἀνέκραξε μετὰ φρίκης.

— Ἐν δυστύχημα φοβερόν, ἀπεκρίθη ὁ Ἐρρίκος με φωνὴν τρέμουσαν. Ὁ Γεράρδος ἐξηφανισθῆ καὶ φεβούμεθα ὅτι ἐχάθη εἰς ἓνα λαβύρινθον τοῦ πύργου.

— Ἐχάθη εἰς ἓνα λαβύρινθον! ἐπανάλαβεν ὁ Χαρδουῆνος.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΑΡ. Π. ΚΟΥΡΤΙΑΝΗΣ

ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΠΑΝΩ...

Ὁ Μάιστερ Δεϊδριχ ἐστέκετο τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο εἰς τὸ κατάφλιον τοῦ Ξενοδοχείου του, καὶ εἰς τὸ ἄλοστρόγγυλον ὡς φουσκὰ, τὸ κωμικὸν ὀλίγον πρόσωπόν του, ἔφερε τὰ ἴχνη ζωηροτάτης δυσαρρεσκείας.

— Πρέπει τέλος πάντων νὰ με πληρώσῃ! ἐμουρμουρίζεν ἄ, ἦλθε περὶ ὁ κόμπος ἐστὸ κτένι· ἂν δὲν με πληρώσῃ, θὰ του πῶ παστρικά καὶ ξάστερα νὰ μου ἀδείσῃ τὴν γωνιά. Ἀκούς ἐκεῖ τὸν καταργάριον! Νὰ κάθεται ἐδῶ-μέσα τόσον καιρὸς νὰ τρώγῃ καὶ νὰ πίνει χάρισμα!.. Ἐ, φθάνει, θὰ τον διώξω!

Ταῦτα λέγων, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ξενοδοχείου, ἔρημον πελατῶν τὴν ὥραν ἐκείνην.

— Τοῦ μιλῆσες; τὸν ἠρώτησεν ἡ σύζυγός του, ἡ Φράου Τρούδη.

— Ὅχι δὲν ἐγύρισε ἀκόμα.

— Μ' αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἔτσι!

— Καὶ δὲν θὰ ἐξακολουθήσῃ θὰ κανονίσω τὰ πράγματα ἀπόψε. Χωρὶς ἄλλο.

Βήματα ἀντήχησαν εἰς τὸν στενὸν διάδρομον, κατόπιν ἠκούσθησαν τρίζουσαι αἱ βαθμίδες τῆς μικρᾶς ξυλίνης κλίμακος.

— Νά τος! εἶπεν ἡ Φράου Τρούδη πρὸς τὸν σύζυγόν της· πῆγαίνε, τρέχα γρήγορα.

Ὁ ξενοδόχος ἐξῆλθε, καὶ ἀναρριχθεὶς τὴν κλίμακα με ὄσση ταχύτητα τῶ ἐπέστρεπεν ἡ πολυσυρκία του, εὐρέθη εἰς τὸν διάδρομον τοῦ ἐπάνω πατώματος Ἀπέναντί του, στενὴ λωρὶς φωτᾶς ἐπρόδιδε θύραν ἡμίλειστον. Ἐπλησίασε, τὴν ὄθησε καὶ εἰσῆλθεν εἰς δωμάτιον λιτότατον ἐπιπλωμένον· μία κλίνη, ἐν τραπέζιον ξύλινον, δύο τρίτα καθίσματα ψάθινα καὶ εἰς ὀκρίβας ζωγραφικῆς, αὐτὰ ἦσαν τὰ κυριώτερα ἐπιπλα.

Ὁ κάτοικος τοῦ δωματίου, νεανίας ἀγένειος δεκαοκτὼ ἕως εἰκοσὶ χρόνων, ἐτραβοῦσε νὰ βγάλλῃ τὸ ἐπανεῖμα του.

— Καλησπέρα, κύρ ξενοδόχε, εἶπε φαιδρῶς.

— Καλησπέρα! ἀπήντησεν ὁ ἄλλος δυσθύμως.

— Καὶ εἰς τί ὀρεῖλω τὴν τιμὴν τῆς ἐπισκέφεις σου;

— Τὸ ξεῦρετε πολὺ καλὰ καὶ εἶνε ὅλων διόλου περιττὸ νὰ με κοροϊδεύετε.

Ἐμπρός, πληρῶστέ μου τὸ λογαριασμὸ. Μοῦ χρωστᾶτε ἐξ ἡμερῶν οἰκοτροφία, νοῦτι, φαγι, πλυσιτικά, φωτισμό.

— Ὅλα σωστά καὶ ἀγία! μά που δὲν ἔχω πεντάρη;

— Νά τα μας! ἐφώταξεν ἡ σύζυγός του ξενοδόχου, ἡ ὁποία εἶχεν ἀκολουθήσῃ τὸν ἄνδρα της. Σὴν δὲν ἔχη κανεὶς πεντάρη, μάτια μου, δὲν κάθεται σὲ ξε-

νοδοχεῖο καὶ δὲν βάζει ἐστὸ χεῖρι τιμίους ἀνθρώπους...

— Καὶ ποῦ ἠθέλατε νὰ πάγω νὰ κατοικήσω;

— Αὐτὸ μου εἶνε ἀδιάφορο! Στοῦ διαβόλου τῆ μάνα, ἂν σας ἀρέσῃ.

— Φθάνει, φθάνει! εἶπεν ὁ ξενοδόχος ἐπιβάλλων σιγὴν εἰς τὴν σύζυγόν του. Τὰ πολλὰ λόγια εἶνε φτώχεια. Ἰσοῦ τί τρέχει, κύριε Πέτρο! εἶνε ἐξ ἐβδομάδες τώρα ποῦ δὲν μας ἐδώσατε ἀπέναντι οὔτε λεπτό τὰ τρόφιμα εἶνε ἀκριβά... τὸ χρέος σας αὐξάνει... ἐμεῖς εἴμε θαπτωχοὶ ἀνθρώποι, καὶ μὰ τὸ Θεὸ, ποῦ δὲν μποροῦμε νὰ σας κάμωμε πίστωσι περισσοτέρο. Τελοσ πάντων, καλὸ εἶνε νὰ μας δεῖξετε τί χρώμα ἔχει ὁ παρὰς σας.

— Αὐτὸ εἶνε μόνον; ἀνέκραξεν αἰφνης ὁ νεανίας με ἠχηρὸν, φαιδρότατον γέλωτα. Ὡ, σὺς ὑπόσχομαι νὰ σας δεῖξω τί χρώμα ἔχει ὁ παρὰς μου, ὅποτε θέλετε!

— Μοῦ φαίνεται πῶς μας κοροϊδεύει ὁ καταργάρις, εἶπεν ὁ Μάιστερ Δεϊδριχ, στρεφόμενος ἐν ἀμηχανίᾳ πρὸς τὸ ἡμισύ του, ὡς διὰ νὰ ζητήσῃ βοήθειαν.

— Δὲν σας κοροϊδεύω καθόλου, ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος· ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν, ἀπὸ σήμερον, θὰ σας ἐξοφλήσω ὅλον τὸ χρέος μου καὶ θὰ σας ἀδείσῃ τὸ δωμάτιόν... Νά, ἐπάνω ἐς αὐτὸ τὸ τραπέζι θὰ εὐρήτε, εἰς χρειάζεται διὰ νὰ πληρωθῆτε καὶ με τὸ παραπάνω. Σὺς τὸ ὑπόσχομαι.

— Καλὰ, μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας! ἐψιθύρισε ὁ ξενοδόχος. Καὶ ἐπάνω ἐς αὐτὸ τὸ τραπέζι θάρησεν τὰ χρήματα;

— Θάρησεν ὅτι χρειάζεται διὰ νὰ πληρωθῆτε με τὸ παραπάνω, εἶπα.

— Πολὺ καλὰ.

— Ναί, ἀλλὰ ὑπὸ ἓνα ὄρον: Εἰς τὸ διάστημα τῶν ὀκτὼ αὐτῶν ἡμερῶν, κανεὶς καὶ με καμμίαν πρόφασιν δὲν θὰ ἐμβῆ εἰς τὸ δωμάτιόν μου. Καλὴ νύκτα σας!

Ὁ ξενοδόχος καὶ ἡ σύζυγός του ἀπεσύρθησαν, ἀμηχανοὶ εἰς ἄκρον καὶ μὴ γνωρίζοντες τί νὰ σκεφθοῦν. Πῶς λοιπὸν ὁ νοικάρης των, ὁ ὁποῖος τώρα δὲν εἶχεν οὔτε πεντάρη, μετὰ μίαν ἐβδομάδα θὰ πᾶντὰ ποσὸν ἀρκετὸν διὰ νὰ ἐξοφλήσῃ τὸν ἀρκετὰ ἐξογκωμένον λογαριασμὸν του;

Τὰς ἀκολούθους ἡμέρας, ὁ νεανίας ἐξῆλθεν ἀκόμη περισσοτέρον τὴν περιέργειαν τοῦ ξενοδόχου. Κλεισμένος διαρκῶς εἰς τὸ δωμάτιόν του, δὲν ἐπέστρεπε τὴν εἰσοδὸν εἰς κανένα.

[Ἐπεται τὸ τέλος] ΔΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΥΣΙΝΟΣ

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 234.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΠΛΑΝΗΤΑΙ·
ΟΙ ΧΑΡΤΑΙ ΤΟΥ
ΟΥΡΑΝΟΥ.

ΝΟΜΙΣΕΣ χθές ὅτι ἐ-
τελειώσαμεν με τὸν
πλανήτην τοῦ ἀριθμοῦ
28, ὁ ὁποῖος ἔλειπε
μεταξὺ τοῦ "Αρεως
καὶ τοῦ Διός. Πόσον
ὁμως ἤπατάσο· με
τὴν ἀνακάλυψιν τῆς

Δημήτρως ἤρχισεν ἡ ἀνακάλυψις τῶν
τεμαχίων τοῦ πλανήτου ἐκείνου.

Αὐτὴ ἡ Δημήτηρ τοῦ Πιάτση εἶνε
μικρὰ 46 000 φορές μικροτέρα τῆς
Γῆς. Τί λέγεις; ἠτό ποτε δυτατὸν νὰ
μείνωσιν εὐχαριστημένοι με αὐτὸ τὸ
ἐξάμβλωμα, τὸν νάγον αὐτὸν πλανήτην;

Καὶ πράγματι, μετὰ 15 μῆνας, τὴν
23ην Μαρτίου 1802, εἰς τὸ αὐτὸ μέρος
τοῦ οὐρανοῦ, ὁ "Ολβερς ἐν Βρέμη ἀ-
νακάλυψε καὶ ἄλλον παρῆμοιον, 2177
φορὰς αὐτὸν μικρότερον τῆς Γῆς. Κατὰ
τὸ παράδειγμα τοῦ ἀναδόχου τῆς Δῆ-
μητρως ἔδωκεν εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα τῆς
Παλλάδος. Ἡ Παλλάς εἶνε ἡ βασίλισσα
τῆς στρατίας· διότι αὐτὸς οἱ πλανῆται
ἀποτελοῦν ὀλόκληρον στρατιάν· κανεὶς
δὲ μέχρι τοῦδε δὲν ἀνεκαλύφθη τόσο
μέγας, ὅσον ἡ Παλλάς.

Τρίτη θεά, ἡ "Ἡρα, ἀνακαλύφθη ὑπὸ
ἄλλου τινὸς γερμανοῦ τὸ 1804, τοῦ
Χάρτιγγ. Τετάρτη τὸ 1807, ἡ "Ἐστία,
ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ "Ολβερς διὰ τῆς
διόπτρας του. Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρό-
πον ἡ Γερμανία ἱκανοποιεῖτο ἀπέναντι
τῆς Σικελίας, ἡ ὁποία τὴν εἶχεν ὑπο-
σκελεθῆ.

Καὶ ἡ "Ἐστία εἶνε ἐπίσης σεβαστῆ
μεγέθους· μόνον 18000 φορές μικρο-
τέρα τῆς Γῆς. Ἐν συνόλῳ ἀνεκαλύφθη-
σαν τέσσαρες πλανῆται ἀντὶ ἐνός, καὶ
οἱ ἀστρονόμοι ἠδύνατο νὰ μείνωσιν εὐ-
χαριστημένοι, ἂν καὶ ἦσαν πολὺ μικροὶ
οἱ πλανῆται αὐτοί.

Με τοὺς τέσσαρας αὐτοὺς πλανήτας ἔ-
ζων ἐπὶ 32 ἔτη, ὅτε ἐπὶ τέλος ὁ Χέγκε,
γερμανὸς καὶ αὐτὸς, ἀνεκάλυψε τὸ 1845
τὸν πέμπτον πλανήτην τοῦ ἀριθμοῦ 28,
τὴν "Ἠστράιν, ἔπειτα τὸν ἕκτον, τὴν
"Ἡβην, τὸ 1847. Τότε ἀνεμύχθη καὶ
ἡ "Αγγλία: ὁ Χινδ ἀνήγγειλεν εἰς τὸν
κόσμον τὴν ὑπαρξίν τῆς "Ἰριδος καὶ τῆς
Χλωρίδος, κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος 1847, ὁ
δὲ Γράχαμ τῆς Μήτιδος, κατὰ τὸ 1848.
Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὑπῆρχε φόβος νὰ
ἐξαντληθῇ τὸ ὀνοματολόγιον τοῦ "Ολύμ-
που. Ὁ Χινδ, ὁ ὁποῖος ἠρέσκετο εἰς τὴν

ἀλιείαν τῶν πλανητῶν, ἀφοῦ μόνον αὐτὸς
ἀνεκάλυψε δέκα, πρῶτος ἐτόλμησε ν' ἀ-
ναγράψῃ εἰς τὸν οὐρανὸν τὸ ὄνομα ζωῆς
γυναικὸς, καὶ αὐτὴν τὴν φιλοφροσύνην
ἔλαμε κατὰ τὸ 1850 εἰς τὴν βασίλισσαν
Βικτωρίαν. Ὁ Δεγάσπαρις, ἄλλος ἀ-
λιεύς πλανητῶν, ὁ ὁποῖος συνέλαβεν
ἑπτὰ εἰς τὸ δίκτυόν του, ἠκολούθησεν
ἄλλον δρόμον καὶ ἔδωκεν ὀνόματα πό-
λεων, καλέσας ἕνα Παρβενόπην, (τὸ ποι-
ητικὸν ὄνομα τῆς Νεαπόλεως) καὶ ἄλ-
λον Μασσαλίαν, πρὸς τιμὴν τῆς ἀποι-
κίας τῶν Φωκαῶν.

Ἀργότερον, εἰς τὴν ὀνοματολογίαν
αὐτὴν τῶν πλανητῶν τὰ πάντα ἀνεμύ-
χθησαν: μουσαι, νύμμαι, θεαί ἐν διαθε-
σιμότητι, ὅτι ἠδύνατο νὰ στρατολο-
γήσωσι, Μελομένη, "Ἡγερία, Θετία,
Περσεφόνη, Ἀμφιτρίτη. Ἐπὶ τέλος
ἤρχισαν νὰ δίδουν ὀνόματα οἰαδήποτε,
κατὰ φαντασίαν, Βεργινία, Κλεοπάτρα,
Ρωσία, Μαξιμιλιάνη — ἀλλὰ πάντοτε
ὀνόματα γυναικεῖα — καὶ αὐτὸ ἐξακου-
λουθεῖ ἀκαταπαύτως. Οὐδεὶς δύναται νὰ
εἴπῃ πότε θὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ βροχὴ
τῶν πλανητῶν (1).

— "Ω Νίτσα μου, ὅταν μεγαλώσω
πόσον θέλω νὰ εὕρω καὶ ἐγὼ κανέναν.
πλανήτην, διὰ νὰ τοῦ δώσω τὰ ὀνο-
μά σου.

— Τὸ ὄνομα, τὸ ὁποῖόν σου μοῦ ἔδω-
κες. Πολὺ τὸ ἐπιθυμῶ ἀφοῦ εἶνε τόσο
εὐμορφον, ἀλλὰ σπεῦσε ὀλίγον· ὁ Λεβε-
ριέρος ἐλογάρισεν ὅτι οἱ πλανῆται τοῦ
ἀριθμοῦ 28, ὅπως τοὺς γνωρίζομεν,
πρέπει νὰ εἶνε 150,000 ὅπως ὅλοι ὁμοῦ
ἀποτελέσωσι τὸν μέγαν πλανήτην, τοῦ
ὁποῖου εἶνε τὰ τεμάχια. Σκέψου δ' ὅτι
ὑπάρχουν μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς, τῶν ὁποίων
τὸ μέγεθος δὲν ὑπερβαίνει τὰς ἰδικὰς
μας ἐπαρχίας, καὶ τὰς μικροτέρας.
Ἄλλοι πάλιν εἶνε τόσο μικροὶ ὥστε κα-
λὸς πεζοπόρος θὰ ἠδύνατο νὰ κἀμῃ τὸν
γύρον των εἰς μίαν ἡμέραν. Σκέψου πλέον
πόσον μέγαλοι εἶνε καὶ πόσοι φέρονται.

— Πόσον παράδοξον μοῦ φαίνεται νὰ
ὑπάρχουν πλανῆται, τῶν ὁποίων τὸν γύ-
ρον θὰ ἔκμανα πεζῆ εἰς μίαν ἡμέραν.
Ἐεῦρεῖς, Θείτσα, ὅτι ἀρχίζω νὰ τὰ χῆνω;
Μοῦ ἀνήγγειλες ἑκατοντάδας πλανητῶν,
καὶ τώρα μοῦ λέγεις ὅτι εἶνε 150,000.
Δὲν γνωρίζω πλέον ποῦ εὐρίσκονται.

— Δὲν σοῦ ἐγγυώμαι ὅτι ὁ ἀριθμὸς εἶνε
ἀκριβής. Ἄλλ' ἂν λογαριάσῃ κανεὶς
ὅτι κατὰ πᾶν ἔτος ἀνακαλύπτονται
περισσότεροι ἀπὸ τὸ προηγουμένον, θὰ
συμπεράνῃ ὅτι ἐπὶ τέλος θὰ ἀριθμοῦν-

(1) Τὸ πρῶτον καὶ τὸ μοναδικὸν μέχρι τοῦδε
ἀρσενικὸν ὄνομα ἐδόθη εἰς τὸν 433 πλανήτην,
ὅστις ἀνεκαλύφθη τὴν 13ην Αὐγoustου 1898
καὶ ὠνομάσθη "Ἐρως. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Γρα-
φείου τῶν Μητῶν τοῦ ἔτους 1900 κλείει τὸν κα-
τάλογον εἰς τὸν ἀριθμὸν 445 ἀλλ' ἀρκετοὶ ἀπὸ
τοὺς τελευταίους δὲν ἐβαπτίσθησαν ἀκόμη. 15
ἄλλοι περιμένουσιν ὅπως ἐγγραφῶσιν εἰς τὸν
κατάλογον, νὰ γίνῃ ἡ ληξιαρχικὴ αὐτῶν πράξις.

ταὶ αὐτοὶ οἱ πλανῆται κατὰ χιλιάδας.

— Ἀλλὰ τότε θὰ εἶνε αὐτοὶ οἱ πλα-
νῆται ὡς τὰ ἀμάξια εἰς τὴν ὁδὸν Στα-
δίου. Δὲν γίνεται κάποτε νὰ κτυπήσῃ
ὁ εἰς τὸν ἄλλον;

— Μὴ φοβῆσαι· ἐπειδὴ τρέχουν εἰς
πολὺ πλατὺν δρόμον, ἔχει ὁ καθεὶς ὁσὴν
θέσιν χρειάζεται. Ἡ ἀπόστασις μεταξὺ
τῆς τροχίας τῆς Οὐγγαρίας, τῆς πλη-
σιετέρας εἰς τὸν "Ἄρην καὶ τῆς Θούλης
τῆς πλησιετέρας εἰς τὸν Δία, ἔξ ὅσων
γνωρίζομεν, εἶνε 346 ἑκατομμύρια χιλιο-
μέτρα· εἰς τόσον τόπον δύναται χιλιάδες
πλανητῶν νὰ κυκλοφορῶσι χωρὶς φόβου.
Ἡ τύχη ἠθέλησεν ὅπως ἡ Δημήτηρ τοῦ
Πιάτση εὐρίσκειται εἰς τὸ μέσον τοῦ με-
γάλου τούτου δρόμου, ἐπάνω κάτω εἰς
τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔπρεπε νὰ εὐρί-
σκεται ὁ πλανήτης ὁ ἀπαιτούμενος ὑπὸ
τοῦ νόμου τοῦ Βόδου, καὶ δι' αὐτὸ ἔνο-
μισαν κατ' ἀρχὰς ὅτι ἀνεκάλυψαν αὐτὸν
τὸν πλανήτην. Ἡ Δημήτηρ ἀπέχει ἀπὸ
τὸν "Ἡλιον 412 ἑκατομμύρια χιλιομέ-
τρα· ἔννοεῖς τώρα ἐπάνω κάτω πόσον ἀ-
πέχουν οἱ ἄλλοι πλανῆται, οἱ ὁποῖοι εὐ-
ρίσκονται μεταξὺ τῆς Οὐγγαρίας καὶ
τῆς Θούλης.

— Ἀλλὰ διατί τόσοι πολλοὶ πλανῆ-
ται, καὶ μάλιστα τόσον μικροὶ εἰς ἐκεῖνο
τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ εὐρί-
σκεται ὁ πλανήτης 28 τοῦ δυστυχοῦς
Τιτίου, ἐνῶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη εὐρίσκε-
ται εἰς μόνον ὀγκώδης πλανήτης;

— Εἶσαι πολὺ περίεργος. Δὲν εἶνε
παράδοξον νὰ μ' ἐρωτήσῃς ἐπίσης διατί
ὁ Κρόνος νὰ ἔχη ὀκτὼ σελήνας καὶ ἡ
Γῆ μόνον μίαν, διατί νὰ ἔχουν σελήνας
οἱ πλανῆται, οἱ ὁποῖοι πάλιν εἶνε αἱ σε-
λήναι τοῦ ἡλίου, οἱ δορυφόροι του, οἱ
σωματοφόροι αὐτοῦ, ὅπως τοὺς ἀνόμισα
μῖαν ἡμέραν. Πρέπει νὰ συνειθίσῃς, ἄ-
γαπητό μου, ὅταν μανθάνῃς κάτι, νὰ
μην εὐχριστήμενος εἶναι μανθάνῃς πῶς
εἶνε ἡ ἀλήθεια, χωρὶς νὰ ἀπαιτῆς νὰ
σοῦ εἴπουν καὶ διατί ἔχει κατ' αὐτὸν
τὸν τρόπον καὶ πῶς ἔγεινε· νὰ εἶσαι
ὁμως πάντοτε βεβαιοὺς ὅτι ἐξάπαντος
ὑπάρχει κάποιος λόγος διὰ κάθε τι καὶ
ὅτι κενὸν πρᾶγμα, δὲν ἔγεινε κατὰ
τύχην.

Ἀλλὰ γάλλος τις, ὀνομαζόμενος Λα-
πλάτιος — καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα πρέπει νὰ ἐν-
θυμηθῇσαι, — προσεπάθησεν ἀεξήγησῃ πῶς
ἐσχηματίσθησαν οἱ πλανῆται καὶ αἱ σε-
λήναι των. Αὐτὴ δὲ ἡ ἐξηγήσις ἐφάνη
εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τὰ πράγ-
ματα τοῦ οὐρανοῦ τόσο ὀρθῆ, ὥστε
ὅλοι σχεδὸν τὴν παραδέχονται. Ὁ αὐτοῦ
τὴν εἶπω δὲ καὶ ἐγὼ ἀργότερα, ἐάν σ'
ἐνδιαφέρῃ.

— Κεὶ βεβαιότατα μ' ἐνδιαφέρει. Ἡ-
θελα ὁμως προηγουμένως νὰ μάθω, πῶς
κατορθῶνουν ὅσοι ἀνακαλύπτουν τόσοι
μικροὺς πλανήτας εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ
οὐρανοῦ ν' ἀναγνωρίζουν, ὅτι ὅλοι εἶνε

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Σ'.

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΑΜΕΛΗΣ

Λοιπόν, καθὼς σοῦ εἶπα, εἰ γονεῖς τοῦ Φασουλάκη ἀπεφάσιον νὰ τον
στείλουν εἰς τὸ Σχολεῖον, μαζί με τὰ δέλφια του.

Στὴν ἀρχὴ δὲν τοῦ ἔκακοφάνη. Μάλιστα ἀπὸ βραδύς ἦταν χαρούμενος
καὶ ἐτραγωδοῦσε: «Φεγγαράκι μου λαμπρό — φέγγε μου νὰ περπατῶ —
νὰ πηγαίνω 'στὸ Σχολεῖο — καὶ τὰ λοιπά.»

Τὸ πρῶτ' ὁμως... ἂ, τὸ πρῶτ' τοῦ ἔκακοφάνη πολὺ. Ἐκατέβασε τὰ μοῦ
τρά του, κι ὅσο ἐπλησίαζεν ἡ ὥρα τοῦ Σχολεῖου, τόσο περισσότερο τὰ
ἐκατέβαζε καὶ ἐμουρμουρίζε: — Δὲν πάω!... δὲν πάω!... δὲ θέλω νὰ πάω!...

Οἱ ἄλλοι Φασουλάκιδες, σὰν καλὰ παιδιὰ, πηγαίνουν εἰς τὸ Σχολεῖον με
ἄλην τους τὴν εὐχαρίστησι, καὶ κάθε πρῶτ' τρέχουν με τὰ τέσσαρα. Ἡ

χῆνες τοὺς βλέπουν καθὼς περνοῦν καὶ θέλουν νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν,
ἀλλὰ ξεύρουν πῶς τὸ σχολεῖον δὲν εἶνε γιὰ τὰ μοῦτρά τους.

Ὁ Φασουλάκης ὁμως δὲν ἐννοεῖ νὰ ξεκινήσῃ.

— Ἐλα λοιπόν πάμε! τοῦ λέγουν τὰ ἀδέλφια του.

— Δὲν πάω! φωνάζει ἐκεῖνος, δὲν πάω! δὲν θέλω νὰ πάω!

Οἱ Φασουλάκιδες χάνουν πειὰ τὴν ὑπομονήν, καὶ τὸν πιάνουν ἀπὸ τὰ
χέρια, διὰ νὰ τον τραβήξουν.

Πῶ, πῶ, καὶ νὰ ἐδέλεπατε τότε τὸν Φασουλάκη! Ἄρχισε νὰ φωνάζῃ,
νὰ τσιρίζῃ, νὰ κτυπᾷ τὰ πόδια του, νὰ τραβᾷ τὰ χέρια του, νὰ σκουν-
τᾷ με τὴν ράχην του, νὰ κουτουλᾷ με τὸ κεφάλι του, νὰ κἀμνη μεγάλο
κακὸ νὰ τὸν ἀφήσουν. — Ἀφήστε με! δὲν πάω! ἀφήστε μέεεεεε!

Ἄλλὰ οἱ Φασουλάκιδες δὲν τοῦ κἀμνουν αὐτὴν τὴν χάριν, καὶ τὸν τρα-
βοῦν καὶ τὸν σκουνοῦν καὶ τοῦ φωνάζουν:

— Ἐλα ἐμπρός, ἀμελέστατε! Σχολεῖο σου!

Καὶ ὁ Φασουλάκης, θέλωντας μὴ θέλωντας, ξεκινᾷ καὶ τοὺς ἀκολουθεῖ.
Εἰς ὅλο τὸν δρόμον γίνεται καταγέλαστος, καὶ οἱ διαβάται σταυροκοποῦνται
καὶ λέγουν: — Μὰ ποῦ τὸ πηγαίνουν αὐτὸ τὸ παιδί καὶ κἀμνει ἔτσι; Στὸ
σχολεῖο ἢ 'στὸ μακελλεῖο; Ἐλα Χριστέ καὶ Παναγιά!

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

† Γ. Μ. ΒΙΖΥΝΝΟΣ

ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Αιώνιε, Θεέ μου,
Σ' ὤνω και Σε δοξάζω
Συ μ' ἔδωκες δυνάμεις
Συ γέλια, Συ παιγνίδια
Τά βλέφαρα πριν κλείσω.

Μά σάν ἐσθύσθη ἡ ἕμερα,
Δι' ὅλα τάγαθά Σου
Εἰς Σε χρωστώ, Θεέ μου.

Μά αὐτός ποῦ Σε λατρεύει
Χαρίζετα Συ μ' ἔχει
Συ μ' ἔδωκες πατέρα.

Στό βλέμμα τῶν λαμπρῶν μου
Τά μειδιάματά Σου
Γονεῖς μου μ' ἀγκαλιάζουν.

Συ γυμνάσε μου τέλος
Συ Παντογνώστης εἶσαι
Εὐθύς νάνακαλύψης

Λευκόν τὸ κρίνον εἶνε
Πλὴν και αὐτὸ ἐμπρός Σου
Συ γυμνάσε μου ὅ,τι

[Ratisbonne]
I. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

Ο "ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ." ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Πᾶσαι αἱ εἰσφοραὶ, εἴτε ἀτομικαὶ εἴτε ἐξ ὁμάδων προερχόμεναι, ἀποστέλλονται πρὸς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» ὁδὸς Ἀδύων 117, εἰς Ἀθήνας. Μόνον αἱ οὕτω ἀποστελλόμεναι εἰσφοραὶ κατατίθενται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ὑπερ τοῦ «Ἑλληνόπαϊδος» Ἐράνου.

Δελτίον Ἰουνίου

- Χαράλ. Σ. Μυροφόρος... Δραχ. 3,90
Μαρία Π. Καντέρου, Ἀθήναι... 2,-
«Μούσα τοῦ Χοροῦ»... 1,-
«Ἀριάνη Ν. Κούππα, Κεφαλληνία»... 4,-

- Ἐκ μεταφορᾶς Δρ. 204,85
Διούλια, I. Χαρμαντᾶ, Λεωνίδιον... 2,-
Εὐαγγελία Καλῆ, »... 1,-
«Φιλελεύθερος»... 7,50

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Παρά τίνα ἄλλος Φαλήριος πολυφλοίσβου :
ΓΙΑΓΚΟΣ. — Ἐλα, δὲν πάμε νὰ κάνουμε και
λουτρό ;
ΝΙΚΟΣ : — Καὶ νὰ φάσωμε τὸν Τοτό ;

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΘΡΙΑΜΒΟΣ! Δὲν ἀνοίγω αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐπιστολήν, χωρὶς νὰ μου ἀναγγέλλῃ λαμπρὰν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ἐξετάσεις και προβιβάσειον με ἄριστα ἢ με λίαν καλῶς.

Με μεγάλην μου εὐχαρίστησιν ἀνέγνωσα, Φασουλᾷκη, ὅσα ὄρατα και ἐνθουσιῶδη μου γράφεις περὶ τοῦ Ἑλληνόπαϊδος. Εἶδα και τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς σου ἀπὸ τὴν ἀγάπην τὴν ὅποιαν ἔφερεις πρὸς τὸν δυστυχῆ σκύλον σου.

Εὐδοκῶν Ὀρίοντα και Ταραντῖνον τῆς Ταρσακῶνης — τὸ Μαθρον Πιτηνὸν με τὴν Διοπτροφροδοῦσαν. Μήλον τῆς Ζαγοράς και Μαρτίαν τοῦ Ἐυβοίου — ὁ Νεαρὸς Ζωγράφος με τὸν Μικρὸν Πανδρόγγον, Φίγ-Μοῦ-Δῆ και Διοπτροφροδοῦσαν — ἡ Αὐτοδίδακτος Καλλιτέχνις με τὴν Μενεξεδένην, Ζωηρὰν Φλόγα και Ἑλληνομαθὴ Ἀμερικανόπαϊδα — ὁ Κεραμιδογράφος με τὴν Δάφνην, Ἀδραν τοῦ Δοϊωνοῦ και Πιτηνὸν τῆς Ἐρήμου — ἡ Ἐνδοξος Φασιανὴ με τὴν Κομωδιαν τῆς Ζωῆς, Νεαρὸν Μουσικὸν και Ἀστροπολιτέην — τὸ Ζοφρὸν Νέφος με τὴν Ἀγριοβιολέταν, Πειρασμένον Καρχαρίαν και Στεγαγμὸν τοῦ Ἄρμου — ὁ Καρχαρίας τοῦ Φαλήριου με τὸν Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα, Πόλκαν Μαζουρακᾶν και Ροδοφανοειμένην Ἀδριν — ὁ Λευκοκύματος Ἀλιγιάδος με τὸ Μεσολογιτάκι, Κεραμιδογράφον και Ἀστροπολιτέην — ἡ Ἑλληνικὴ Φουστανεῖλιαν με τὴν Πάλλουσαν Κερκυραίων — τὸ Χρυσάνθημον με τὴν Γιλυκίαν Ἑλπίδα, Ἑλληνοπούλιαν και Πιτσικίαν — ἡ Τσιγγαρέλιαν με τὴν Χρυσίαν Κεραλίην, Ναυτοπούλιαν και Κυματιζούσαν Θάλασσαν — ἡ Τσοῦχτρα με τὴν Καλλιφώνον Ἀρσακιάδα, Καρδιαν ὑπὸ Πιτραῶν και Ταραντῖνον τῆς Ταρσακῶνης — ὁ Πειρασμένος Καρχαρίας με τὸν Φλοδοῦτον τοῦ Ἐβξεινου, Ἰονίον Νῆσον και Μελί τοῦ Ἰμμητοῦ — ἡ Χιονοσκηπτικὴ Δίση με τὸ Φάρι τῆς Σπράς, Μενεξεδένην και Ζεδάρ — ἡ Κίχλη με τὴν Μαρίαν Μ. Θεοτόκην, Ἑλλήνην Καρκαίον και Μαρίαν Ν. Λεβιδου — ἡ Ἐδθροσὴν Δίμ. Προσαλέτη με τὸ Μενεξεδένην Μπουκετάκι — ἡ Πουκενίς τῆς Δίσης με τὸν Τριανταφυλλέτιον Κάμπον, Καλλιφώνον Ἀρσακιάδα και Χλόην τοῦ Ἐφρισοῦ — ὁ Μικρὸς Πανδρόγγος με τὸ Ἰσοτεφεῖς Ἄστυ, Ἡμερον Περιοτεράν και Κιθάραν τοῦ Τατείου — ὁ Μικρὸς Γυμνασιόπαις με τὸ Φάρι τῆς Σπράς, Ζωηρὰν Φλόγα και Τσοῦχτραν — ἡ Ἑλένη I. Γκαρ με τὸν Ἀρχιναύαρχον Θεμιστοκλέα — ἡ Ἐκλεμὴς Ἡλίου με τὴν Μικράν Ἀρσακιάδα — τὸ Ζιζάνιον τοῦ Ἐσθαίου με τὴν Καλλιφώνον Ἀρσακιάδα και Ἴον τοῦ Ἀγροῦ — ἡ Περίλυπος Ὀρρανή με τὴν Καρδιαν Μουσικὴν και Καλλιφώνον Ἀρσακιάδα — τὸ Ἀκροπόπουλο με τὸν Ρωμαίων Κικέρωνα, Ἀστέρα τῆς Τραπεζούντος και Ταχυπέτρον Χελιδόνα — ἡ Μούσα Θάλαια με τὸν Πιλοάρχον Γκν, Ἰρτισον Δουκάκην και Νεαρὸν Κερκυραίων — ὁ Μόζουτ με τὴν Βασίλειαν τῆς Ἐρήμου και Μούσαν τοῦ Λοροῦ.

Ἀσπασμοί, Πληροφορία: Ἡ Χαμένη Εὐτυχία ζητεῖ τάρχη τὸ Μικροῦ Γυμνασιόπαιδος — τὸ Φάρι τῆς Σπράς πληροφροεῖ τὸ Ἀστροπολιτέην τὸν ὅποιον εὐχαίσαται διὰ τὰς φιλοφρονησεῖς του, διὲ μόνον δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν δύναται νὰ τῷ φανερώσῃ τὸνομά του, ἐπίσης και εἰς τὸν Ἠρώα Ἡσοῖα, ζητεῖ δὲ τάρχη και τὴν διαμονὴν εἰς τὸσον πολὺ τετραπὴν καὶ ἔνθα Κανέλιαν ἀσπάζεται τὴν Ἀρσίουαν Κουδέλου — τὸ Φάσμα τῆς Νυκτὸς δὲν λέγει τάρχη και εἰς τὸν Ἑθνικὸν Ἰμνον παρὰ μόνον δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν — τὸ Ἀταθύριον Ρόδου ἀσπάζεται τὸν Εἰκοστὸν Αἰώνα και χαίρει ποῦ θὰ τὸν ἐξῆλ συμπλοτήν. — ὁ Κοινοεὐρετικὸς συγχαίρει τὸ Πιτηνὸν τῆς Ἐρήμου διὰ τὸ ποίημα τὸν εἰς τὴν Ἀνοκίαν — ἡ Μούσα τοῦ Λοροῦ ἀσπάζεται τὰς ἀδελφὰς Μαντρίκου — ἡ Ἀρμολίτις Βάλοουε τοῦ Πιτηνὸν τῆς Ἐρήμου διὰ τὸ τετραδίων χαριστεῖ τὸν Εὐθμοιον Νάστην διὰ τὸ τετραδίων του και τὸν συγχαίρει διὰ τὸ ὄρατον γράφειόν του, ἀλλὰ εἰς τὸ αὐτόγραφο, διατὶ νὰ γράψῃ ὅτι « αἱ γυναῖκες ἔχουν πολλὰ μαλλιά και λίγα μὲλα; » δὲν ἐσυλλογισθὴ λέγει τὴν Διάπλασιν ; — ὁ Ἀγγελοῦς τῆς Ἀγάπης μόνον δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν ἀνταλλάσσει και τὰ ἀρσικά του με τὸν Νεαρὸν Ζωγράφον — ἡ Πειρατικὴ Ἀθρα ζητεῖ τάρχη τῆς Μικρᾶς Κομήτης — ἡ Νηροχελώνη ἀσπάζεται τὴν Κιτσοριδαν και τῆς εὐχεταὶ καλὴν διασκέδασιν εἰς τὰς Ἀθήνας. — τὸ Ἀνήνυχον Πνεῦμα ἀσπάζεται τὸν Αἰθόρα και τὸν Ἰωάννην Μαυρίκον — ἡ Πικραμένη Καρδούλα θὰ φανερώσῃ τὸ ὄνομά της εἰς τὴν Πεισοθσαν Καρδιαν, ἔαν θέλῃ, μόνον δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰ νταλ. λάξουν : — ὁ Ἰσημερινὸς τοῦ Ἰθμοῦ με τὴν Ναυτοπούλιαν, Ἀμυδρὰν Λάμψην και Κόδρον — ἡ Μικρὰ Ἰατρίσσα με τὸν Βασίλειαν τοῦ Κατεόγου, Φάσμα τῆς Νυκτὸς και Βοσκοπούλιαν τῆς Δίσης — ὁ Ἡλῖος τῆς Δίσης με τὸ Ζοφρὸν Νέφος, Ἀγριοβιολέταν και Τομ-Τίτ — τὸ Ζιζ Ζιζ με τὸν Θεαγέτην και Τάνταλον — ὁ Σοφὸς Πιττακὸς με τὴν Ζωηρὰν Φλόγα, Ἀγγελον τῆς Ἀγάπης και Καλὸς Ὀρμισεῖς — ὁ Δοφροστεφεὶς Ναυάρχος με τὸν Κόδρον και Ἰωάννην Μαρκέτην — ἡ Πειρατικὴ Ἀδρα με τὴν Ἑλαρρᾶν Ἀκατον, Καλλιφῶνον Ἀρσακιάδα και Ἀγγελον τῆς Ἀγάπης — ὁ Ἀραφὴ με τὸ Νευροπαστορον — ὁ Ἀπότομος Βράχος με τὸν Ἀγγελον τῆς Ἀγάπης και Ἑλένην Καρκαίον — ἡ Ἀθρόν τῆς Ἀνοκίης με τὴν Μούσαν τοῦ Λοροῦ και Βοσκοπούλιαν τῶν Ἀγγράων — ἡ Βασίλεις τῆς Ἐρήμου με τὸν

*Ἐστὴν ὑπὸ τοῦ Μικροῦ Ἀθηναίου.

αυτή, διότι πολλά παιδιά την είχαν.) 'Αρχάγγελος Γαβριήλ βεβαίως, επιτρέπεται να γράφει τα βιβλία εις όλα τα τετράδια σου, απ' ου στέλλονται εις διαφόρους εδά μ' ευχάριστον μου ότι ή θέα της γερύρας του Τερροβόδα, σου υπαυθμισε το άριστο εργατάκι εκείνου που έγραψεν ή Δνίς 'Αλεξάνδρα Παπαδοπούλου) Βίαντα εδν Σμυρναίων (αι λύσεις δεκαται και ήσυχαι) 'Αερον αυτοπούλαρ (έστειλα δέν άμφιβάλλω ότι το 'Υπερ Πατριόδο σου ήρесе πολύ και σε άντήμεψε διά τους κόπους των έξετάσεων) 'Αθος του Μαίον (ελπίσω ότι και το νέον μας διήγημα θά σ' ευχαρίστηση πολύ) Κουκουρτζικον, Συννεφώδη Αβήγη (είνε καθήκον μου να συμβουλεύω τους φίλους μου διά το καλόν των) Ζοφροδ Νέφος (το όποιον εις την άρχην ήτο εκ των άπαισιδόδων αλλά τώρα, μετά τα πρώτα άποτελέσματα, ένθουσιάζη τώσον πολύ ύπερ του 'Ελληνοπαίδος, ώςτε έργάζεται διά την ιδείαν πάση δυνάμει) 'Καυκασιαν (έλήθη αι προτάσεις εις τήν προσεχέ) Ριχολέτον (έστειλα ε, τι εζήτησες) ευμορφον το Π. Πνεύμα, αλλά διαί δέν το έγραψες εις χωριστόν χαρτί) 'Μοσαν τοφ Χορού (ήρθε το παρόν δέν έχω κατά νουν τοιοϋτο σχέδιον ίσως γίνη και και φέτος, αλλά εινε ακόμη ένωριε, έν τούτοις σ' ευχαριστώ διά τήν πρότασιν σου, ή όποια μαρτυρεί μεγάλην αγάπην.) 'Αισιοτόελην. Δ. Καταούλην (έλαβον Παθλον Γεωργίου (ευχριστώ πολύ) Δημείδα Βόλου (δέν έχω λόγον να σ' ευχαριστήσω και διά το τρίτον έσπαδάμα, ό, τι έστειλες έλήθη και το είδες πλέον) 'Ναύτην της Ναυαρχίδος (έστειλα, ή πρότασις σου εις το προσεχές) 'Αρχιστράτηγον Ρόβερτς (εΰγε διά τόν 'Ελληνοπαίδα ήσον διά τας άσκήσεις, λυπούμαι, διότι δέν δημοσιωσω παρά τας έγκριθείσας εις τόν διαγωνισμόν) 'Ισαάκ Ε Στεφανίδην (έστειλα δυστυχώς κανέν άπό τά τετρα ψευδονυμα δέν ήτο έλεύθερον) θαν θά μου ξαναγράψης, στείλε μου μερικά άλλα να σου έκλέξω) 'Κρηνην των Τίτρωων (ό όποιος επανάρθωσεν την φράσιν της Πολυμνίας Λασκαρίως και έπιδιοκίμαζε εκ ψυχής την έννοιάν της) Μικρόν 'Αθηναίων (μερικά άπαντήσεις σου εις τή Μ. Μυστικά δέν εινε πολύ κατάλληλοι δέν λέγω ότι έγραψες άσχημα πράγματα, διότι και ή άνταροφή σου δέν θά σου το επέτρεπεν) αλλά ό, τι λέγουν οι μεγάλήτεροι δέν εινε πάντοτε καλόν και διά τούς μικροτέρους καλόν, ώςτε άπόφευγε εις το έξής τας τοιοϋτου είδους μεγαλοπρεπείς άπαντήσεις διά να μή ρίπνω τά τετράδιά σου εις τόν κάλαθον των άχρίστων άς το ακούσουν και ΜΕΡΙΚΟΙ άλλοι) Πέσαν Σκαπάδολο μ' εζάλισες με τας έρωτήσεις σου ποτε θά κάμω τοϋτο; ποτε θά κάμω εκείνο; τί γίνετα αυτό; τί γίνετα το άλλο;... δέν έννοεις ότι άν δέν γίνετα κάτι τί, θά πη ότι δέν ήλθεν άκομη ή ώρα του; ότι κάποιος λόγος ύπαρχει διά τόν όποιον άνταλλάσσεται; ή νομίζεις ότι το λησμονήσας και ότι θά το κάμω άν μου το ένθυμίσχης; άπαύσαι, παιδί μου, διότι όλα τή ένθυμούμαι και όλα τή κάμνω... εις τόν καιρόν των θμωσ) 'Αγγελον της 'Αγάπης (δέν πειράζει μια τόση ακίνδυνη ψευτιά, χάρην γούστου, επιτρέπεται) αλλά έχει γούστο να μυρισηθ είποτε ό φίλος άπό αυτήν την άπάντησιν μου, α. έξέλασα, τή δέματα δέν έχουν μύτην) Πειρατική Δύραν (θα είδες, πλέον ότι σου άπήνησα) Βελοφόρον 'Αρτέμιδα

Μικρόν Πανορθρον (το έλαβα άλλ' αι προτάσεις δημοσιεύονται κατά σειράν και κάποτε άργούν) Ν.Κ. Δεκαθάλλαν, Λοθιαν (είνε παρατηρητέον ότι έως να παρουσιασθή κανεις πρό του καινού, αισθάνεται συγκίνησιν και δειλίαν, άμα άρχιση θμωσ συνέρχεται άμέσως) 'Αγγελον της Εδουχίας (εύχομαι πλήρη άνάρρωσιν εύγε δι' όσα ένθουσιάζη γράφεις περί 'Ελληνοπαίδος) τή φύλλα έστάλησαν έκ νέου) Κετρελ (έστειλα τόν τόμον που εζήτησες) Μαγευμένον Δάσοσ (καλήν διασκέδασιν εις το παιδικόν Θεραπειάδα των Μουσών (να) 'Αρλεκίντον (τιμωνται φρ. 2) Θρουαλλίδα (πολύ μ' ευχαρίστησε το έπιστόδιον του Φαλήρου) δυστυχώς το Παιδικόν Πνεύμα έχει δημοσιευθη πολλάκις και εινα γνωστότατον.) Μαργαροτοφορον (καλήν άντάμισιν) ό, τι έχεις θη σου τα στείλω δια εις Χίον) Κρηματίζουσαν Θάλασσαν, πραγματικώς έγέλασα πολύ με το πάθημά σου) θσον διά τας συζητήσεις περί ύπεροχής μεταδύ άγοριών και κοριτσιών, θά παρατηρήσεις ότι έγω στέκομαι εις τήν μέση άμερόληπτος) θσαν μου γράφουν κατά των άγοριών, ύπερασπίζομαι τή κοριτταία, και τάνταπαικν μου άρτεσι να ρίχνω νερό και όχι λάδι) 'Αθηναϊκή Μεσολογιτάκι, Πικραμένην Καρπούλαν, Ζήην τον Δαρδανία (πολύ όλιγα φυλλάδια εκ του 10ου τόμου μένουσιν και τιμωνται 1 φρ. έκαστον) 'Αληθή Φίλην (λοιπόν, πός επέρασες εις τήν έξοχην; ό 'Ανανίας) έτοιμάζεται διά το Παρίσι, και άν δέν του τύχη κανέν έμπόδιον, θά ύπάγη και θά σας περιγράψη την 'Εκθεσιν) 'Αήτητον 'Ηρωα (έστειλα) χάρη που σε τέρπουσν τόσον οι καλαιοι μου τόμοι και περής με αύτους θαυμασίας διακοπής) Κομταν Ρούσου, Χρυσάνθεμον, Γλυκδ 'Ονειρον (πολύ έχσον διά τήν γνωριμίαν της εξαδέλφης σου) τή Μ. Μυστικά σου πολύ ώραία) α, μπά! ό νέος του σερμού που είδες δέν ήτο ό 'Ανανίας αυτός Ισα Ισα που δέν ένδύναται με τόν συρμόν) Μικρόν Αύλητην (δια έλήθησαν) καλήν πρόβδον εις τή παιδοποιήσιν και εύγε δι' όσα κάμνεις ύπερ του 'Ελληνοπαίδος) 'Αισιοπάλλδα της Βαρώνης κ' εύγ ένδοξα ότι με ειχες λησμονήσχη) τή συλλυπηθείά μου, άν και άργά) 'Ορμον του Φαλήρου, Κίχλην. κτλ.

Εις όσας έπιστολάς έλαβα μετά τήν 8 'Ιουλίου, θάπαντήσω εις το προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αι λύσεις στέλλονται μέχρι της 28 Αυγούστου

Ο χάρτης των λύσεων, εκ του όποιου δύν να γράψωσιν τας λύσεις των οι διαγωνιζόμενοι, πωλείται έν τώ Πρατήριω μας εις φακέλλωσ, έν έκαστος περιέχει 20 φύλλα και τιμώται φρ. 1

354. Λεξιγραφος.
 Θά με ιδής εις το πλευρόν σου
 όταν υπό φως θαδίζης
 Μ' ένα ζώνον 'ετό πλευρόν σου
 μιαν νήσον σχηματίζεις.
 'Εστίαη υπό του Παύλου [E]

355. Γονόγραφος.
 'Οποιος μ' έχει θά ποιή
 Καταβίβασ τόν τόνον,
 Δέν θά δίδω πλέον πόνον,
 Αλλά πός θά μ' έπαι-η.
 'Εστίαη υπό Νικολάου Κ. Δεκαθάλλα [E]

356. 'Αναγραμματισμός.
 Είμαι άρχαία τις Θεά, άν μάναγραμματισής,
 τότε εύκόλος θά μ' εύρης όπου άν με ζητήσης.
 'Εστίαη υπό της Κοραλίας Μασου [E]

357. Αίνιγμα.
 Ευγγραφους θεούς κι' άνθρώπους
 Με ουχι μεγάλους κόπους
 Έκαμα να όμιλου.
 Χωρίς πόδας έάν μείνω,
 Θηλυκός εύθός θά γίνω
 Κι' όσο θέλουν άς γελούν!
 'Εστίαη υπό της Γηυνιάρας [E]

358. Μωσαϊκόν.
 'Ο 'Αρης και ή Ρέα, ή 'Ιρις και ό Ζεύς,
 Οι φοβεροί Τριάνες, ό τάλας Προμηθεύς,
 Τό 'Ιλιον τό ένδοξον, ή Άρως γιγαντιαία,
 'Ο φωτοβόλος 'Ηλιος και ό παμφάγος Μύς,
 Σου δίδουν τά στοιχία τή λίαν άναγκαία
 Διά ναναστήσης άνδρα μεγάλης έποχής.
 'Εστίαη υπό του Κερανού [E]

359. 'Αστήρ.
 Νάντικατασταθούσιν οι άστερι-
 σκoi διά γραμμάτων, ούτως
 ώςτε ναναγωνισκώται: κα-
 θέτως και δριζοντίας δύο
 πόλεις διαγωνίως δέ δύο
 πρόσωπα, εκ των άναπε-
 ρομένων υπό τής 'Αγίας
 Γραφής.
 'Εστίαη υπό της Διγρώμου Φουζίας [E]

360. 'Ιστορική 'Ερωτήσις.
 Ποίος των φιλοσόφων έγεννήθη τώ 470 και ά-
 πέθανε τω 400 π. Χριστού;
 'Εστίαη υπό Λοχηρού των Μολυβδένιων Στρατιωτών [E]

361. 'Ακροστοχίς.
 Τά αρχικά τών ζητούμενων λέξεων, άποτελούν
 τό όνομα κατοίκου νήσου τινός του Αιγαίου:
 1. Δένδρον ύπαροφόν. 2. 'Ηρωσ θυμικήσ.
 3. Μέλος του σώματος. 4. Ουά αιγυπτία. 5.
 'Ορος τής 'Ελλάδος. 6. Νήσος τής Ε. ρωπής.
 'Εστίαη υπό του Ραγιαμίνου 'Αζου [E]

362. 'Ελληνοσύμφωνων.
 η-ισε-ια-η-η-η
 'Εστίαη υπό του Μονογενούς [E]

363. Φωνηεντόλιπον.
 * * -τ-σ-μ-χ-ν-κ-τν-φχ
 'Εστίαη υπό του Αίτου της 'Υδρας [E]

364. Γρίφος.
 ε2 (σύνδεσμος) η1 (ρήμα) φ8 (έπίθετον) ε3 (ρήμα)
 κ2 (σύνδεσμος) π8 (έπίθετον).
 'Εστίαη υπό της Κίχλης [E]

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικών Ασκήσεων του φύλλου 22.

271. 'Αντιόπη (άντι, όπή) - 272. Σουδάν (Σου, Δάν.) - 273. 'Αδης - 'Αρης. - 274. 'Αθηναϊός - 'Αθηναϊός. - 275. Μελέαγρος - Μελεαγρίς.
 276. Α = (γηράς)
 Η Ρ Α = (ΑΡΗ)
 Α Ρ Τ Ι Α = (ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΑ)
 Σ Η Σ Α Μ Ο Ν = (ΝΟΜΑΣ ΗΣΑΝ)
 277. Βερολίνον, Βιέννη, Μαδρίτη, Ρώμη, Σί-
 φια - 278. Είνε ό αριθμός 5, 140. - 279. ΘΕΤΙΣ (Α!Θρα, ΡΕα, ΤΙΤος, 'Ηλιος, ΘάΣα.) 280.
 Χάρης χάριν τικτις και έριν έρις.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του 'Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' έξοχην παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις τήν χώραν ήμών ύπηρεσίας και υπό του Οίκουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τούς παιδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
 'Εσωτερικού δραχ. 7. — 'Εξωτερικού φρ. χρ. 8
 Δι' συνδρομαί άρχονται τήν 1ην έκάστου μηνός και εινε προπληρωτέα δι' έν έτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΗΑΗΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 'Εν 'Ελλάδι λεπ. 15. - 'Εν τώ 'Εξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΗΘΙΟΝ έν 'Αθήναις
 'Οδός Αιόλου, 117, έναντι Χρυσοσκληρωτισήσ

Περίοδος Β' — Τόμ. 7ος. 'Εν 'Αθήναις, τήν 22 'Ιουλίου 1900 'Ετος 22ον. — 'Αριθ 30

ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ
Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ
 (Συνέχεια) ίδε σελ. 244.)

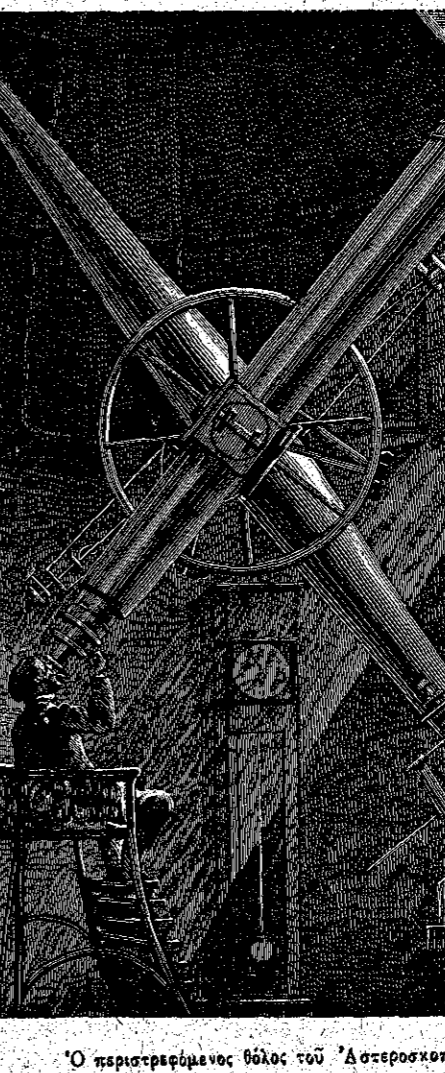
Διήρσεσεν τόν ουρανόν εις μικρά τε-
 τραύωνα διά γραμμών, με τας όποιας
 ένώνουν τούς άστéρας, οι όποιοι, όπως
 γνωρίζεις, δέν κινούνται. 'Από τόν και-
 ρόν τής αγακαλόφειωσ του Ποσειδώνος,
 έσημείωναν με μεγάλην λεπτομέ-
 ρειαν όσους άστéρας έβλεπον μέσα εις

αυτά τή τετραγωνίδια, προσέχον-
 τες πολύ να θέτωσιν αυτους
 ακριβώς εις τήν θέσιν, τήν όποιαν
 είχαν εις τόν ουρανόν. Και μόνος
 σου έννοείσ πόσον μεγάλη ήτο
 αυτή ή εργασία και πόσον χρό-
 νον διήρκεσε δι' αυτό πρώτον
 εις το Βερολίνον παρετηρήθη ό
 Ποσειδών, έπειδή ό χάρτης εκεί-
 νου του μέρους του ουρανού, εις
 το όποτον εκρούπτετο τότε ό πλαν-
 ηήτης του Λεβερριέρου, άκομη
 δέν ειχε γίνη εις Παρισίους.

Τώρα εδρον πολύ καλλίτερον
 τρόπον τώρα απλουστάτα φω-
 τογραφούν με μεγάλην εύκολίαν
 τό μικρόν τετράγωνον του ου-
 ρανού, και κατ' αυτόν τόν τρόπον
 άμέσως έχουν αυτό με όλασ του
 τας λεπτομερείας, όπως και το
 τοπειόν περί του όποιου σου έλε-
 γον προηγουμένως, και με με-
 γάλην ακρίβειαν, τήν όποιαν δέν
 κατώρθωναν προηγουμένως να έ-
 πιτύχωσιν.

'Ας υποθέσωμεν τώρα, ότι κά-
 ποιος αστρονόμος διευθύνει τό
 τηλεσκόπιόν του εις μικρόν τε-
 τραύωνον του ουρανού, του όποιου
 τήν φωτογραφίαν κρατεί εις τας
 χείρας του. 'Εάν πλανήτης, όσον-
 δήποτε μικρός, συμβή να εύρί-
 σκεται εκεί, συλλαμβάνεται επ'
 αυτοφώρην και προδίδεται ότι
 εινε πλανήτης και άν μιαν φο-
 ράν παρατηρηθή, εινε εύκολον
 πλέον να είπη μόνος και τόν

δρόμον, τόν όποτον ακολουθεί, άρκει ό
 αστρονόμος μας να σημειώνη επί τής
 φωτογραφίας του τας θέσεις, τας όποιας
 έχει ως προς τούς άπλανείς κατά τας
 διαφόρους ήμέρας. Και εινε πλέον εύκο-
 λος έργασίη διά τόν αστρονόμον μας, να
 μάθη άν ό εύρεθείσ πλανήτης εινε του
 αριθμού 28. Σου είπα άλλοτε, ότι ύπαρ-
 χει τρόπος όπως βεβαιωθώσ περί τής
 αποστάσεως των άστρων, και ότι άρκει
 εις τούς αστρονόμους να έχωσι μικρά τε-
 μάχια τής τροχιάσ του πλανήτου διά να

Ο περιστρεφόμενος βόλος του 'Αστεροσκοπείου.

λογαριάσωσιν όλόκληρον τήν τροχίαν.
 Κατ' αυτόν τόν τρόπον πάντες οι πλαν-
 ηήται καταγράφονται εις τόν κατάλογον
 με ακριβή σημείωσιν τής αποστάσεώς
 των από τόν ήλιον και του δρόμου των
 εις τόν ουρανόν. Και ό αστρονόμος μας
 διά να βεβαιωθ ή άν ό πλανήτης, τόν
 όποιον είδες, εινε νέος, άρκει να παρα-
 τηρήση εις αυτόν τόν κατάλογον, και άν
 οι αριθμοί του δέν συμφωνούσ με ουδε-
 νός άλλου, απόδειξις, ότι νέα θεά έχει
 δικαίωμα να γραφή εις τόν κατάλογον.

Αλλά διατί γελάσ;
 — Σκέπτομαι τί στενο-
 χωρίαν θά έχουν οι αστρο-
 νόμοι όταν θ' ανακαλύ-
 πτουν άκομη πλανήτας,
 ενθ εις τόν κατάλογον θά
 ύπαρχουν έκαστον χιλιάδες
 ή περισσοότεροι.
 — Μη τούς λυπείσαι,
 διότι εινε βέβαιοσ ότι θά
 παύσουν πολύ ένωρίτερον
 να τούς μετρούν.

— Λαμπρά όμως ιδέα
 να φωτογραφήσωσ τόν
 ουρανόν! 'Αλλά, θέϊτσα,
 λαμβάνουν στιγμιαία φω-
 τογραφήματα;
 — 'Ω όχι, τούναντίον
 μάλιστα! άφίνουν να διαρκ-
 κέση ή φωτογράφησις πολ-
 λόν χρόνον, διά να γίνη
 ακριβέστερον τό φωτογρά-
 φημα, έπειδή τότε μόνον
 θ' αποτυπωθούσ και οι μι-
 κροί εκείνοι άστéρες, οι
 όποιοι λάμπουν πολύ ό-
 λίγον.
 — Μα τότε, θέϊτσα, θά
 γίνετα τό φωτογράφημα
 μία μουσαλιά. 'Εάν από
 άμαξαν, ή όποία περισ-
 τρέφεται, θελήσωσ να
 φωτογραφήσωσ τήν πε-
 διάσα, τί φωτογράφημα
 θά εινε εκείνο;
 — 'Επρεπε να μ' έρω-
 τήσης επίσης, πός τή

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

καθ' ύψηλιν επιθυμίαν της Α. Μ. της Βασιλιόδης ΟΛΓΑΣ

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Μεταφράση εκ του 'Αγγλικού της L. T. MEADE υπό 'Ιουλίαν Α. Σωμάκη.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ

Όγκώδης τόμος με 60 εικονογραφίας

ΤΙΜΑΤΑ

'Αδευτος φρ. 6 - Χρυσόδετος φρ. 8.

ΕΠΙ ΚΑΡΤΟΥ Α' ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

'Αδευτος φρ. 7 - Χρυσόδετος φρ. 10.